РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВИСШ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ
ул. „Цар Калоян" № 1-а, 1000 София, тел. 986-28-61, 987-55-13,
факс 987-65-14, e-mail: arch@vas.bg

Изх. №.....81.....
Дата: 19.01.....2024 г.

ДО
МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО
ДОЦ. Д-Р АТАНАС СЛАВОВ

С Т А Н О В И Щ Е

от ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ,
представляван от председателя –
адв. д-р Ивайло Дерменджиев

ОТНОСНО:

Наредба за условията и реда за вписване на лицата в регистъра по чл. 9б от Закона за мерките срещу изпирането на пари

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

Във връзка с постъпило на 28.12.2023 г. във Висшия адвокатски съвет искане с вх. № 2376/2023 г., представям на Вашето внимание становището на Висшия адвокатски съвет относно проекта на Наредба за условията и реда за

вписване на лицата в регистъра по чл. 9б от Закона за мерките срещу изпирането на пари, чрез който биват доразвити на подзаконово ниво въведените в ЗМИП промени, предвиждащи задължение за вписване в публичен електронен регистър към министъра на правосъдието на лицата, извършващи по занятие дейности по чл. 4, т. 16 от ЗМИП.

I. Представяне на общите положения, заложени в проекта на Наредба за условията и реда за вписване на лицата в регистъра по чл. 9б от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

Съгласно чл. 9б, ал. 1 от ЗМИП за извършване на дейности по чл. 4, т. 16 по занятие е необходимо лицето да бъде вписано в публичен електронен регистър към министъра на правосъдието, а съобразно ал. 8 от цитираното правило условията и редът за вписване и заличаване в публичния електронен регистър се определят с наредба на министъра на правосъдието. Съгласно § 60, ал. 2 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗМИП (обн., ДВ, бр. 84 от 6 октомври 2023 г.) в срок до четири месеца от влизането в сила на този закон министърът на правосъдието издава наредбата по чл. 9б, ал. 8. В тази връзка с предлагания проект на наредба се определят условията и редът за вписване в публичния регистър по чл. 9б от ЗМИП на лицата, които по занятие предоставят следните дейности по чл. 4, т. 16 от ЗМИП:

а) адрес на управление, адрес за кореспонденция, офис и/или други сходни услуги за целите на регистрацията и/или функционирането на юридическо лице или друго правно образувание;

б) услуги по учредяване, регистриране, организиране на дейността и/или управление на търговец или на друго юридическо лице, или друго правно образувание;

в) услуги по доверително управление на имущество или на лице по буква "б" включително:

аа) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на длъжността директор, секретар, съдружник или друга сходна длъжност в юридическо лице или друго правно образувание;

бб) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на длъжността доверителен собственик - в случаите на тръстове, попечителски фондове и други подобни чуждестранни правни образувания, учредени и

съществуващи съобразно правото на юрисдикциите, допускащи такива форми на доверителна собственост;

вв) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на длъжността номинален акционер в трето чуждестранно юридическо лице или друго правно образувание, различно от дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, спрямо което се прилагат изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти.

В проекта на наредба са описани изискуемите документи и производството по вписване в публичния регистър на лицата, които по занятие извършват дейностите по чл. 4, т. 16 от ЗМИП. Предвидени са правила за промяна на обстоятелствата, които са вписани в регистъра, както и условията и редът за заличаване на вписването. Отделно от това с преходните и заключителните разпоредби се задължават всички лица, които по занятие извършват дейностите по чл. 4, т. 16 от ЗМИП, да подадат заявление за вписване в регистъра по чл. 9б от ЗМИП в двумесечен срок от влизането на наредбата в сила. С оглед на техническата реализация по изграждането на регистъра, е предвидено наредбата да влезе в сила един месец след обнародването й в „Държавен вестник". В приложения към проекта на наредба са въведени образци на заявлението за вписване в публичния регистър на лицата, които по занятие извършват дейностите по чл. 4, т. 16 от ЗМИП, на издаваното от Министерството на правосъдието удостоверение за вписване, на заявлението за промяна на вписаните обстоятелства, както и на заявлението за заличаване от регистъра.

Отделно от това в проекта на Наредба е предвидено заявлението за вписване в регистъра да се подава по електронен път посредством електронна административна услуга, която ще бъде достъпна на интернет страницата на Министерството на правосъдието и ще се подписва с електронен подпис или друго средство за електронна идентификация по смисъла на §1, т. 44 от допълнителните разпоредби на Закона за електронното управление. Съгласно проекта на подзаконов нормативен акт обработката на подадените заявления следва да бъде извършена от служители по регистрацията, които извършва вписване в регистъра в срок от 14 работни дни от подаване на заявлението и придружаващите го документи, когато заявлението отговаря на условията по чл. 6 и 7. В случай, че заявлението за вписване не отговаря на изискванията, служителят по регистрацията ще указва на заявителя чрез посочения от него електронен адрес да

отстрани установените недостатъци в срок от 10 работни дни. За целите на функционирането на регистъра проектът предвижда служебен обмен на данни с регистър БУЛСТАТ и Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

II. Становище по конкретни нормативни предложения в проекта на Наредба за условията и реда за вписване на лицата в регистъра по чл. 9б от Закона за мерките срещу изпирането на пари, които касаят адвокатурата.

1. По същество предложеният проект на наредба урежда условията и реда за вписване и заличаване в публичен електронен регистър към министъра на правосъдието по чл. 9б от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) на лица, осъществяващи по занятие дейности, предвидени в чл. 4, т. 16 ЗМИП. С текста на подзаконовия акт бива детайлно регламентирано едно ново регистърно производство, което изисква преглед на документи, даване на указания за отстраняване на нередности, промяна на вписани обстоятелства, както и условията и реда за заличаване на вписани лица от регистъра. Съгласно мотивите към проекта на Наредбата за условията и реда за вписване на лицата в регистъра по чл. 9б от Закона за мерките срещу изпирането на пари с нея се цели създаването на ефективен механизъм за идентифициране на лицата, предоставящи услуги по дружествено управление, чрез който да се повиши ефективността на контрола по прилагането на мерките за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма от страна на компетентните надзорни органи. Отделно от това се сочи, че с предложения проект се очаква да бъдат постигнати в по-голяма степен целите, заложени в Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС (Директива 2018/843). За съжаление обаче **една част от новосъздадените нормативни положения съществено се отклоняват не само от концепцията, заложена в цитираните актове на Европейското право, но още и от основни правила, заложени в действащото ни законодателство, имайки за последица създаването на подзаконова уредба, ограничаваща упражняването на една свободна професия, каквато е адвокатската и застрашаване независимостта на адвокатурата**. Най-отчетлив пример в тази

насока е правилото на чл. 2, ал. 2 от проекта, което гласи, че вписването в Регистъра е условие за извършване на дейност по чл. 4, т. 16 от ЗМИП. Същевременно **упражняването на адвокатската професия е дейност за правно съдействие и защита на свободите, правата и законните интереси на физическите и юридическите лица (чл. 2, ал. 1, изр. 1 ЗАдв), в рамките на която неминуемо се налага да бъдат реализирани някои от предвидените в чл. 4, т. 16 ЗМИП дейности като например да се предоставят услуги по учредяване, регистриране, организиране на дейността и/или управление на търговец или на друго юридическо лице, или друго правно образувание, услуги по доверително управление на такива лица, включително и услуги по предоставяне на адрес на управление, адрес за кореспонденция, офис и/или други сходни услуги за целите на регистрацията и/или функционирането на юридическо лице или друго правно образувание**. Оттук и се вижда, че **съгласно предложения проект невписването на адвокат в регистъра по чл. 9б от ЗМИП или отказът за такова вписване би имало за последица едно недопустимо ограничаване на специалната адвокатска правоспособност и засягане независимостта на адвоката, доколкото осъществяването на дейности по чл. 4, т. 16 ЗМИП, част от които императивно изискван правни познания, ще се окаже забранено.** По този начин с подзаконов нормативен акт на практика бива дерогирано правилото на чл. 24 и сл. от ЗАдв относно обема на дейностите, включени в рамките на упражняването на адвокатската професия и биват налагани недопустими ограничения по отношение на адвокатската професия. Считам, че единствено специалният закон – Законът за адвокатурата може да урежда ред и предпоставки за ограничаване или отнемане на адвокатска правоспособност, като с оглед обществената значимост на адвокатската професия е немислимо това да става с акт на изпълнителната власт.

2. Отделно от това прегледът на законовата уредба на видовете правна дейност, осъществявана от адвокати, нотариуси, съдебни изпълнители и юрисконсулти налага категоричния извод, че всички те са предмет на специално регулиране на законово ниво именно с цел да се гарантира осъществяването им съобразно установените в защита на личните и обществения интереси правила. По тази причина и **е неприемливо с подзаконов акт, който освен друго няма отношение към адвокатската професия, да бъдат въвеждани ограничения по отношение на обема на дейности, които могат да бъдат осъществявани от лице с вече придобита специална адвокатска правоспособност**. Аргумент в

тази насока е и чл. 2 от Закона за адвокатурата, според който упражняването на адвокатска професия е дейност, предвидена в Конституцията за правно съдействие и защита на свободите, правата и законните интереси на физическите и юридическите лица. Тя се осъществява в съответствие с принципите за независимост, изключителност самоуправление и самоиздръжка Оттук и създаването на нормативно правило като това на чл. 2, ал. 2 от проекта за Наредба противоречи както на чл. 134 от Конституцията, така и на чл. 2 и следващите от Закона за адвокатурата. Следва да се посочи още, че **различни рестрикции пред автономията на адвокатурата, каквото без съмнение представлява изискването за вписване в регистър като предпоставка за упражняване на дейности, които неминуемо попадат в обхвата на адвокатската професия, и в сравнителен план биват често оценявани като несъответни на фундаменталния принцип на справедливостта, който е в основата на адвокатската независимост**[1].

3. На следващо място следва да се посочи, че в чл. 4 от Закона за адвокатурата са посочени условията, които трябва да са налице, за да може един дееспособен български гражданин да стане адвокат. **Затова и при вече придобита специална правоспособност, е недопустимо същата да бъда ограничавана и дерогирана чрез подзаконов нормативен акт, доколкото прилагането на чл. 2, ал. 2 от Проекта в предложения му вариант във връзка с чл. 4, т. 16 ЗМИП би довело именно до изключване на дейностите по чл. 4, т. 16 ЗМИП от позволените за адвокат, невписан в съответния регистър по чл. 9б ЗМИП**. Съвсем друг е въпросът как законовото правило на чл. 4, т. 16 ЗМИП в частта относно изискването за упражняване на съответните дейности „по занятие“ е съвместимо въобще с формулировката на чл. 24 ЗАдв относно съдържанието на дейностите, упражнявани в рамките на адвокатската професия. Съгласно чл. 24 ЗАдв упражняването на адвокатската професия включва устни и писмени консултации и становища по въпроси на правото, изготвяне на всякакви

[1] От мотивите към Canada (Attorney General) v. Federation of Law Societies of Canada, достъпно на https://scc-csc.lexum.com/scc-csc/scc-csc/en/item/14639/index.do, става ясно, че законодателството, целящо създаване на механизми срещу прането на пари и финансирането на тероризма, не следва да създава непропорционални ограничения спрямо независимостта и автономията на адвокатската професия. Впрочем, именно подобни недостатъци при транспониране на европейското законодателство дават повод на белгийския Конституционен съд да „анулира“ някои от правилата на възприетото национално законодателство за борба срещу изпирането на пари, включително такива застрашаващи института на професионалната тайна - https://www.ey.com/en_be/financial-services/financial-services-alerts/the-challenges-of-aml-compliance-for-lawyers, а така и - https://www.ibanet.org/overriding-importance-of-legal-privilege-reconfirmed-by-belgian-constitutional-court-in-dac-6-case.

книжа - молби, тъжби, заявления, жалби и други, свързани с възложената от клиента работа, представителство на доверителите и подзащитните и защита на правата и законните им интереси пред органите на съдебната власт, административните органи и служби, както и пред физически и юридически лица. За сравнение в сферата на търговското право занятието изисква извършването на сделки (респективно дейности) да е трайно, системно, а не еднократно или случайно, и същите да са насочени към получаване на доход[2]. Това поставя вероятно и питането каква следва да е трайността и системността при осъществяване от адвокат на посочените в чл. 4, т. 16 ЗМИП дейности, за да извърши последният преценка, че е, или съответно не е субект на задължението за регистрация в регистъра по чл. 9б ЗМИП. В тази връзка вероятно би било добре в проекта на Наредба да се създаде легална дефиниция на понятието „по занятие" за нуждите на ЗМИП и актовете по неговото приложение. Това значително би облекчило прилагането на тези така или иначе усложнени и многословни комплекси от правила.

4. Ведно с гореизложеното **предложеното правило на чл. 2, ал. 2 заедно с чл. 10 от проекта на Наредба за условията и реда за вписване на лицата в регистъра по чл. 9б от ЗМИП, даващо възможност да бъде постановен отказ, когато заявителят не отговаря на условията по чл. 6 или в срока по чл. 9 не са отстранени установените недостатъци, в немалка степен нарушава самата концепция за адвокатурата като свободна, независима и самоуправляваща се организация (чл. 134, ал. 1 КРБ).** Това е така, защото на практика **с цитираните правила се създава възможност длъжностното лице по регистрацията при постановен отказ да ограничи обема на възможната адвокатска дейност по отношение на лице, на което специалният закон – Законът за адвокатурата е признал пълен обем права.** Съгласно чл. 6, ал. 2 ЗА решение за вписване се взема след проверка на предпоставките за придобиване на права за адвокат. Те са регламентирани в чл. 4 ЗА /условия/ и чл. 5 ЗА /пречки/. Условията могат да бъдат разделени на две групи. В първата са тези по чл. 4, ал. 1, т. 1 - 4 ЗА, които подлежат на установяване с писмени документи – завършено образование, придобита правоспособност, стаж, положен изпит, осъждане, здравословно състояние. Втората група условия за заемане на длъжността /по чл. 4, ал. 1, т. 5 ЗА/, включва субективна преценка на конкретно посочен в чл. 6, ал. 1 ЗА компетентен орган - Адвокатския съвет - за наличие на необходимите за

[2] Така Калайджиев, А. Търговско право, Обща част. ИК „Труд и право", София, с 41-42

упражняване на професията нравствени и професионални качества[3]. Това означава, че **не би следвало с подзаконов нормативен акт да се допуска ограничаване на вече придобитата адвокатска правоспособност, при това по ред и от орган, различни от тези определени в специалния закон. В тази връзка най-доброто разрешение би било адвокатите изрично да бъдат изключени от лицата по чл. 9б от ЗМИП, които следва да бъдат вписани в нарочния регистър.**

5. Като друг недостатък на предложената уредба може да се посочи и регламентацията на самата процедура по извършване на вписването и най-вече частта, касаеща необходимите документи, които следва да бъдат приложени към заявлението. Разпоредбата на чл. 6 от проекта гласи: *" В Регистъра се вписва лице, което съгласно чл. 9б, ал. 1 от ЗМИП:*

1. не е осъждано за умишлено престъпление от общ характер, освен ако е реабилитирано;

2. не е било член на управителен или контролен орган или неограничено отговорен съдружник в дружество, за което е открито производство по несъстоятелност, или в прекратено поради несъстоятелност дружество, през последните две години, предхождащи датата на решението за обявяване на несъстоятелността, ако са останали неудовлетворени кредитори; ако е изминал 5-годишен срок от прекратяване на дружеството поради несъстоятелност, конкретните обстоятелства и отпадането на ограниченията се посочват изрично;

3. не попада в ограниченията за заемане на висша ръководна длъжност по чл. 124 от ЗМИП или чл. 15 от Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (ЗМФТ);

4. не е лишено от право да заема материалноотговорна длъжност;

5. въз основа на събраните по-горе за него данни не дава основание за съмнение относно неговата надеждност и пригодност.

(2) Изискванията по ал. 1 се прилагат и по отношение на лице, което е прокурист, управител, член на управителен или контролен орган, съдружник, действителен собственик на юридическото лице или друго правно образувание, извършващо дейност по чл. 4, т. 16 ЗМИП".

Така създадените изисквания за вписване в регистъра по чл. 9б ЗМИП по отношение на адвокатите създава едно ненужно и обременително

[3] Решение № 219 от 09.11.2016 г. по гр. д. № 3306 / 2016 г. на Върховен касационен съд, 3-то гр. отделение

задължение с необоснована административна тежест. Това е така не само по причина, че **заложените изисквания пред заявителя-адвокат отчасти приповтарят формалните документални изискванията в процедурата по придобиване на адвокатска правоспособност, но и ненужно създават задължение за вписване в регистър на определена категория лица, които така или иначе фигурират в публичен регистър**[4]. **От мотивите към предложения проект на ПНА не става ясно с какво създаването на новия регистър ще осигури по-голяма прозрачност, достоверност на публикуваната информация, както и възможност за своевременно установяване на несъответствия и ефективното им отстраняване по отношение на лица, които така или иначе са вписани в друг публичен регистър**. В тази връзка е достатъчно да се посочи, че в своята практика **ВКС е имал възможност да застане на позицията, че единните адвокатски регистри са създадени за осигуряване на максимална прозрачност в дейността на адвокатурата**[5]. Съгласно чл. 3, ал. 1 и ал. 2 ЗАадв, адвокатска професия може да упражнява само лице, положило клетва и вписано в регистъра на адвокатска колегия. В тази връзка, **ако наистина с предложения проект на Наредба се цели създаване на прозрачност по отношение на лицата, предоставящи услуги по дружествено управление, то би следвало адвокатите или да бъдат изключени от приложението на чл. 4, т. 16 ЗМИП във връзка с чл. 9б ЗМИП, или за адвокат-заявител, който по занятие упражнява дейности по чл. 4, т. 16 ЗМИП, да е достатъчно да докаже адвокатското си качество чрез наличието на доказателства за вписване в регистъра на съответната адвокатска колегия.** Аргумент в тази насока е и обстоятелството, че няма и съществена разлика между данните, които биха били отразени в новосъздадения регистър по чл. 9б ЗМИП и в регистъра към адвокатските колегии, който също е публичен и достъпен.

6. Отвъд това, **формулировката на правилото на чл. 6 от проекта на Наредба, създаващо възможност за лицето по регистрацията да извършва преценка дали са налице основания за съмнение в надеждността и пригодността на заявителя, при това само въз основа на определена**

---

[4] В тази връзка и в практиката на ВКС се обръща внимание именно на публичността на адвокатските регистри. В Решение № 5 от 23.02.2021 г. по гр. д. № 2820 / 2020 г. на Върховен касационен съд, 4-то гр. отделение се сочи, че решението за отписване погасява правото да упражнява адвокатската професия / по аргумент от противното от чл.3, ал.1 и ал.2 ЗА/, като този факт следва да е лесно установим от всяко лице, което ползва или има намерение да ползва адвокатски услуги, а това се постига именно при справка за вписаните обстоятелства по личната партида на адвоката от регистъра на съответната адвокатска колегия, който е общодостъпен.

[5] Решение № 5 от 23.02.2021 г. по гр. д. № 2820 / 2020 г. на Върховен касационен съд, 4-то гр. отделение

информация[6]**, е крайно непрецизна и не позволява да се извърши оценка какви са критериите за подобна надеждност и пригодност**. Същевременно **проверка, чийто резултат би могъл да бъде отказ от вписване в регистъра и оттам лишаване от възможността да се извършват посочените в чл. 4, т. 16 ЗМИП дейности създава сериозни опасения и относно справедливостта и балансираността на подобно нормативно правило**. Този извод се потвърждава като си дадем сметка, че съгласно чл. 134, ал. 2 КРБ, връзка с чл. 6 и чл. 7, ал. 1 – 4 ЗА законът възлага в правомощие на компетентните органи на адвокатурата да извършат проверка и да оценят онези нравствени и професионални качества, които кандидатът следва да притежава, за да упражнява адвокатска професия. **Затова и е повече от неудържимо да се предоставя в дискрецията на длъжностно лице по регистрация извършване на подобна, при това повторна, оценка, с което и на практика се стига до изземване на изключителната материална компетентност на адвокатските съвети към съответните колегии**. Единствено адвокатските съвети могат да преценят дали са налице предпоставките за придобиване права на адвокат, посочени в чл. 4 и чл. 5 ЗА, включително тази по чл. 4, ал. 1, т. 5 ЗА - кандидатът да притежава необходимите нравствени и професионални качества за упражняване на адвокатската професия, като тази проверка не е нормативно уредена и е предоставена на оперативната самостоятелност на Адвокатския съвет, като орган, произнасящ се за вписването на адвоката. Повторно извършване на подобна преценка, до какъвто резултат би довел приложението на чл. 6 от предложение проект на Наредба за условията и реда за вписване на лицата в регистъра по чл. 9б от Закона за мерките срещу изпирането на пари е недопустимо. **Това е и още един аргумент**, ако ли бъде взето решение да се запази въобще изискването за вписване в регистъра по чл. 9б ЗМИП по отношение на адвокатите, то **вписването да бъде осъществявано единствено чрез доказване на адвокатското качество на лицето – заявител, без да се извършва друга форма на проверка и без задължение за представяне на документите, посочени в чл. 6 от проекта.**

---

[6] Става дума за обстоятелствата дали заявителят е осъждан за умишлено престъпление от общ характер, освен ако е реабилитирано, е бил член на управителен или контролен орган или неограничено отговорен съдружник в дружество, за което е открито производство по несъстоятелност, или в прекратено поради несъстоятелност дружество, през последните две години, предхождащи датата на решението за обявяване на несъстоятелността, ако са останали неудовлетворени кредитори; ако е изминал 5-годишен срок от прекратяване на дружеството поради несъстоятелност, конкретните обстоятелства и отпадането на ограниченията се посочват изрично; дали не попада в ограниченията за заемане на висша ръководна длъжност по чл. 124 от ЗМИП или чл. 15 от Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (ЗМФТ), или е лишено от право да заема материалноотговорна длъжност

7. На последно място предложеният проект на подзаконов нормативен акт е издаден в нарушение на чл. 28, ал. 2, т. 5 ЗНА, доколкото мотивите към проекта на процесната наредба не съдържат информация и анализ относно съответствие на предложените текстове с правото на Европейския съюз. Същевременно едва ли може да има спор, че ЗНА придава важно значение на мотивирането на предложението за приемане на нормативен акт. В практиката на ВАС последователно се приема, че дейността по издаване на нормативни административни актове, като същностен белег на държавното управление и основен правен регулатор, се подчинява на общите принципи на чл. 4, на чл. 8 и чл. 12 АПК - законност, равенство и достъпност, публичност и прозрачност. Спазването на предвидената процедура е императивно задължение на натоварените с нормотворчески правомощия административни органи, обезпечаващо законосъобразното формиране на управленски решения и приемането на регулиращите определени обществени отношения правни норми по разумен, компетентен и стабилен начин[7]. Нормотворческият процес се основава и на принципите на обоснованост, стабилност, откритост и съгласуваност – чл. 26, ал. 1 от ЗНА. В тази връзка мотивите за изработването на нормативния акт осигуряват реализиране на предоставената от закона възможност на заинтересованите лица за изразяване на мнения и становища и те задължително следва да бъдат налице при обсъждането им и при запознаването на заинтересованите страни с проекта. Мотивите дават представа как е формирана волята на вносителя на акта, поради което те са от съществено значение за адресатите на акта, така че последните да могат да разберат фактите и причините, накарали вносителя на акта да възприеме съответния вариант на уредба при определяне на медицинските стандарти. **В случая към проекта за Наредба за условията и реда за вписване на лицата в регистъра по чл. 9б от Закона за мерките срещу изпирането на пари липсват всякакви мотиви относно съответствието с правото на ЕС като се изтъква, че с проекта на наредба не се въвеждат изисквания на европейското законодателство, поради което не се налага изготвяне на справка за съответствие с европейското право“.** Подобно твърдение обаче сочи на противоречие, доколкото още във встъпителната част на мотивите, при изясняване целите на предложения проект за ПНА, се изтъква , че с него се цели съответствие със заложените в Директива (ЕС)

[7] В този смисъл са Решение № 14610 от 30.10.2019 г. по адм. д. № 9826/2018 на Върховния административен съд, Решение № 1243 от 10.02.2022 г. по адм. д. № 8279 / 2021 на Върховния административен съд Решение № 8998 от 03.08.2021 г. по адм. д. № 12119 / 2020 на Върховния административен съд и редица други.

2018/843 цели, както и съответствие със стандартите на FATF. Оттук и едва ли е вярно, че оценка на съответствието по чл. 28, ал. 2, т. 5 ЗНА не е нужна. Законовото изискване към съдържанието на мотивите, респ. доклада към проекта за нормативен акт, не е самоцелно, а представлява гаранция за спазване принципите за законност, последователност, предвидимост, пропорционалност, публичност и прозрачност по Глава втора от АПК. Затова и неспазване на изискването на л. 28, ал. 2, т. 5 би следвало да доведе до отказ от компетентния орган да бъде обсъждан по същество (арг. от чл. 28, ал. 4 ЗНА) .

С оглед на гореизложеното, Висшият адвокатски съвет намира, че проектът на Наредба за условията и реда за вписване на лицата в регистъра по чл. 9б от Закона за мерките срещу изпирането на пари следва да бъде ревизиран, като изрично адвокатите бъдат освободени от задължение за вписване в регистъра по чл. 9б ЗМИП, тъй като те, по занятие, подават заявления за вписвания във всички регистри, като представляват своите клиенти. В случай на евентуалност, ако бъде прието, че адвокатите следва да се вписват в регистъра по чл. 9б ЗМИП, това вписване би могло да се извършва единствено въз основа на качеството „адвокат“, което лесно се установява посредством справка в Единния адвокатски регистър (ЕАР). Всякакво възлагане на изисквания за допълнително вписване на адвокатите в регистри, различни от ЕАР, е в нарушение на чл. 24 и сл. от Закона за адвокатурата и чл. 134 от Конституцията на Република България, които уреждат адвокатурата като независима и самоуправляваща се общност, на която е възложено осъществяването по занятие на защитата на правата и законните интереси на гражданите и юридическите лица.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВИСШИЯ
АДВОКАТСКИ СЪВЕТ:_____

АДВ. Д-Р ИВАЙЛО ДЕРМЕНДЖИЕВ